НАВІНКІ

21 - 28 лістапада 2002 №26(75) Кошт свабодны

ВІЗАГЕЙТ

БАЦЬКА ЗАСТАЎСЯ ДОМА

Мала таго, што Лукашэнку не далі чэскую візу, каб скатацца ў Прагу на саміт NATO, дык беларускаму прэзыдэнту і яшчэ сямі чыноўнікам забаранілі ўезд у 14 эўрапейскіх дзяржаваў. Афіцыйная падстава – парушэньне правоў чалавека ў Рэспубліцы Беларусь. Аднак што насамрэч хаваецца за рашэньнем чэскага МЗС?

Спэцыяльнае дасьледаваньне на стар.4-5.

Будуць высяляць?

Павелічэньне камунальных плацяжоў рэзка ўдарыла ў кадык народным кашалькам. Новыя прайслісты, прапанаваныя ЖЭСамі агаломшаным грамадзянам, аказаліся далёка ня ўсім па кішэні. Адпаведна, пралетарыят не сьпяшаецца расставацца са сваімі кроўнымі і колькасьць неплацельшчыкаў у сталіцы няўхільна расьце. Аднак такой халяве хутка прыйдзе гамон, бо дзяржава вырашыла выкалочваць бабло самым жорсткім чынам. Як пераможна трубіць галоўны гучнагаварыльнік прэзыдэнта газэта *Советская Белоруссия*, ужо знойдзеная панацэя супраць камунальных «зайцоў». Для пачатку неплацельшчыку будуць адключаць сьвятло, потым цяпло й ваду, што фактычна паралізуе функцыянаваньне каналізацыі. Улічыўшы сёньняшні размах камаунальнага непадпарадкаваньня, толькі ў адным Менску ў цемру рызыкуюць пагрузіцца цэлыя мікрараёны. Але гэта толькі кветачкі ў арсэнале барацьбы супраць «скруджаў макдакаў», рэклямаваных *Саўбеліяй*. Калі ж страпцівец, заваліўшыся па вушы ў хаўне, будзе працягваць заціскаць грошы ў кулак, прапануецца... проста высяляць яго з займанай жылплошчы і прадстаўляць яму «жыльлё, адпаведнае ягоным фінансавым магчымасьцям». Пры гэтым работнікі камунальных службаў атрымліваюць права самастойна разьмяркоўваць(!) выселеныя кватэры. Так што неўзабаве можна чакаць хвалі высяленьняў і росту колькасьці рыцараў кардону і бутэлькі.

МІКОЛКА-ПАРАВОЗ

і жыльлёвае пытаньне

Сацыяльна-камунальны комікс на стар.8

Газэта «Навінкі» выходзіць зь лютага 1998 г. Зарэгістраваная ў Дзяржаўным камітэце па друку Рэспублікі Беларусь 23.02.1999 г. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі №1272. Заснавальнікі: П.Канавальчык, А.Новікаў, А.Мазур. Галоўны рэдактар Паўлюк Канавальчык. Адрас для карэспандэнцыі: п/с 33, 220134 Менск, БЕЛАРУСЬ; E-mail: kampramat@tut.by; Адрас рэдакцыі: г.Менск, пр.газ.«Известия», 9-143.

Нумар падпісаны да друку 21.11.2002г., а 00.01. Тыраж 3000 экз. Надрукавана з гатовых дыяпазытываў у друкарні ТДА «Знаменіе», г. Менск, вул. Кальварыйская, 24. Заказ № 316

НавІнкі ў тЭстах

Ці ў курсе вы апошніх падзеяў?

1. Што будзе створана на базе гасьцініцы «Октябрьская»?
А) Прэзыдэнт-гатэль
Б) Прэзыдэнт-мatэль
В) Прэзыдэнт-лазьня

2. Дзе пройдзе саміт АБСЭ 6-7 сьнежня, у якім плянуецца ўдзел беларускай дэлегацыі?
А) У Партугаліі
Б) У Казахстане
В) У Мазамбіку

3. Згодна апытаньню, праведзенаму НІСПД, больш за палову беларусаў падтрымліваюць уступленьне Беларусі ў:
А) Шэнген
Б) NATO
В) Эўрасаюз

4. Што перавозіў танкер "Прэстыж", які пацярпеў катастрофу ля берагоў Гішпаніі?
А) Сьмятану
Б) Піва
В) Нафту

5. У распальваньні чаго абвінавачваюцца скінхэды, суд над якімі праходзіць у Віцебску?
А) Кастру
Б) Тарфянікаў
В) Варожасьці

6. Дэлегацыя якой афрыканскай краіны знаходзіцца зь візытам у Менску 20-24 лістапада?
А) Чад
Б) ПАР
В) Заір

7. У якой рэзыдэнцыі адбудзецца сустрэча А.Лукашэнкі і У.Пуціна?
А) Барвіха
Б) Валынскае
В) Дразды

8. У якую краіну паедзе прэм'ер-міністар Генадзь Навіцкі 26 лістапада?
А) Кітай
Б) Індыю
В) Індакітай

9. Якая краіна павялічыла кошт візаў для беларускіх грамадзянаў?
А) Літва
Б) Латвія
В) Эстонія

10. Як называецца арганізацыя, утвораная шляхам аб'яднаньня МХСС і Моладзі АГП?
А) Маладыя грамадзяне
Б) Маладыя сацыялісты
В) Маладыя дэмакраты.

11. Што далі арганізатару пагрому ў Царыцына?
А) 9 год
Б) Хімію
В) Прэмію

12. Дэпутаты ПП НС РБ прынялі закон аб прыватызацыі:
А) МАЗу
Б) БелАЗу
В) Белтрансгазу

13. Якая постсавецкая краіна папрасілася ў NATO?
А) Грузія
Б) Арменія
В) Азэрбайджан

14. Якой мове Луганскія дэпутаты прапанавалі надаць статус дзяржаўнай?
А) Украінскай
Б) Расейскай
В) Беларускай

Правільныя адказы: 1-А, 2-А, 3-В, 4-В, 5-В, 6-Б, 7-Б, 8-Б, 9-А, 10-В, 11-А, 12-В, 13-А, 14-Б

Інцелягенты нашліся

Сьвятло беларускай нацыі

«Інтэлігенцыя нашая яна, як кентаўр – палова конская, яшчэ сацыялістычная, а палова ўжо чалавечая, якая вырастае ў свабоднае грамадзтва. І таму трэба часьцей нагадваць інтэлігенцыі сёньняшняй – якая яна ні ёсьць – яе прызначэньне: інтэлігенцыя павінная супрацьстаяць цяперашняму таталітарызму».

Такімі словамі былога кіраўніка Саюзу пісьменьнікаў РБ Вольгі Іпатавай распачалася падрыхтоўка да сходу інтэлігенцыі Беларусі пад назвай «Незалежная Беларусь – вольнае й заможнае грамадзтва» – з вызначэньня зьнешняга выгляду інтэлігента – адно слова: Кентаўр!

Аргкамітэт прыняў зварот да беларускага народу, які падпісаў шэраг вядомых прадстаўнікоў навуковай, творчай інтэлігенцыі й палітычныя дзеячы. Гэтую адозву падпісалі такія вядомыя прадстаўнікі інтэлігенцыі як Анатоль Вярцінскі, Уладзімер Конан, Мікола Купава й многія іншыя. У дакумэнце гаворыцца, што Беларусь знаходзіцца ў цэнтры Эўропы, якая ёсьць калыскай усясьветнай цывілізацыі. Але бальшыня народу жыве на мяжы жабрацтва, і частку віны за гэта беларуская інтэлігенцыя мусіць узяць на сябе.. Пра мэту правядзеньня форуму гаворыць адзін з каардынатараў аргкамітэту, Аляксей Кароль: «Галоўны сэнс сходу – пераадоленьне духоўнага заняпаду, адраджэньне беларускай культуры й мовы, вызначэньне тых шляхоў, якія прывядуць да жыцьця па дэмакратычных каштоўнасьцях».

Паводле арганізатараў, пакуль толькі вызначаныя агульныя кірункі працы форуму. Мяркуецца, што сход «Незалежная Беларусь – вольнае й заможнае грамадзтва» адбудзецца пры канцы студзеня.

Такім чынам, праз пару месяцаў мы дачакаемся дэфініцыяў іншых сацыяльных груп беларускага грамадзтва:

Калі конская палова кентаўра – адпавядае за сацыялістычныя памкненьні, то ўсе беларускія сацыялісты – проста коні, як і намалявана на сымбалі АГП,якая сама сацыялістычнай не зьяўляецца, а хутчэй мімікрыруе паводле сытуацыі.

Некаторыя з гэтых канёў – Пегасы, як гібрыд каня і птушкі, якая можа лятаць па далёкім замежжы.

Беларускія кансэрватары – гэта, відавочна, Бэтманы, якія днём нібыта вырастаюць ў свабоднае грамадзтва, а ўначы змагаюцца з таталітарызмам.

Мінатаўры, ці чалавекабыкі–гэта, відавочна, прадстаўнікі «ценявога бізнэсу», ці рэкеціры.

Хто зь беларускіх інтэлігентаў мае права звацца качкадзюбам, гіпагрыфам, бесламедам ці іншай мітычнай істотай? Спэцыялістка ў жанры беларускага фэнтэзі Вольга Іпатава ў хуткі часе нам адкажа ●

Х.Л.Борхес

АпазЫцыя

Горш за татарына

Колькі ўжо ні сьмяшыла нас нашая кволая апазыцыя, але да такога як на Украіне яшчэ не даходзіла. А справа вось у чым. Як вядома, разам з нашым Рыгорычам самым непажаданым госьцем на саміце NATO ў Празе быў украінскі прэзыдэнт Леанід Кучма. Але ня выдаць яму візу чэскі МЗС ня маў права (асноўныя правы і свабоды афіцыйны Кіеў, у адрозьненьне ад Менску быццам бы не парушае), таму Кучма самым нахабным чынам узяў ды і прыпёрся ў тусоўку Паўночна-атлянтычнага альянсу. І вось камуніст Пятро Сіманенка, сацыяліст Аляксандар Мароз, а таксама першая ледзі украінскай палітыкі Юлія Цімашэнка прынялі сумесны зварот да кіраўнікоў краін-удзельніц саміту, у якім яны «лічаць неабходным прынесьці прабачэньне ўдзельнікам саміту за такога прэзыдэнта». Што ж атрымліваецца, шкадлівец Кучма, якому хоць кол на галаве чашы, ігнаруе ўсе нормы дыпляматычнага этыкету, а прабачэньне за яго прыносіць апазыцыя. Для паўнаты карціны ім засталося толькі ўзяць на сябе зьнікненьне журналіста Гангадзэ і прызнацца ў пастаўках «Кальчуг» Садаму Хусэйну. Вось дзе сапраўды такую апазыцыю на руках насіць трэба.

Сьпіртаправод

Кожны літр сьпірту, які перапраўляецца праз беларуска-літоўскую мяжу, прыносіць кантрабандыстам 1,5 даляра чыстага прыбытку. Доўгі час сьпірт праз мяжу перапраўляўся ў плястыкавых мяшочках, якія хаваліся за абшыўкай вагона электрычкі і пад вопраткай сьпіртавозаў, якіх памежнікі і так ведалі ўсіх у твар. Але прагрэс не стаіць на месцы.

Нядаўна злачынцы задумалі пракласьці трубу з плястыку па дну вадаёма шырынёй каля 0,5 км. Каб сьпіртапровад ня ўсплыў, праз пэўныя адлегласьці да яго прымацоўваліся цагліны. Памежнікі злавілі дваіх «трубаўкладчыкаў», кантрабандыстаў, калі тыя цягнулі на лодцы трубу праз акваторыю вадаёма. Адзін зь іх аказаўся літоўцам а другі – беларусам, трэцяму ўдалося ўцячы. Беларускія і літоўскія памежнікі падаюць факт захопу кантрабандыстаў, як унікальную спэцапэрацыю. Але гэткі мэтад у міжнароданай практыцы нелегальнага гандлю сьпіртам практыкуецца ня ў першы раз: 10 гадоў таму такі трубапровад ужо быў пракладзены праз літоўска-латвійскую мяжу, але спецслужбам удалося выкрыць завод, які працаваў на канрабанданай сыравіне. Такім чынам, відавочна, што праз дзяржаўныя межы суседніх краін даўно ўжо працягнутыя нелегальныя сьпірта-, нафта-, піва-, ЛСД-, какаіна- і іншыя трубапроводы, а таксама тунэлі для нелегальнай перакачкі ўцекачоў, знайсьці якія марыць кожны пачатковец службы бязьпекі ●

Па такіх трубах цячэ за межы Беларусі нелегальны сьпірт. Ці ў стане беларускія памежнікі перакрыць гэты алькагольны паток?

Глядзіце, хто пайшоў

Такія ўлёткі зьявіліся апошнім часам на вуліцах беларускай сталіцы. Шэраговы грамадзянін справядліва задаецца пытаньнем, хто такі гэты ОН? І куды яму ісьці? Па звычцы некаторыя дамарошчаныя аналітыкі вырашылі, што гэта калі не чарговая зуброўская правакацыя з патрабаваньнем адстаўкі Законнаабранага, то адозвы групы пратэсту супраць адмовы Адзінаму ў чэскай візе. Вось да чаго дайшоў накал палітычных жарсьцяў! Калі ў мінулую прэзідэнцкую кампанію расклейваліся налепкі «Новага!» і «Другога!» – лічылася, што камэнтары тут не патрэбныя , бо і так усё вядома. Але не ўсё так проста, шароўнае спадарства! Надпіс «ОН» на гэтай улётцы – зусім не асабовы займеньнік адзіночнага ліку ў другой асобе! Гэта хімічны сымбаль, які азначае гідраксільную групу ў формуле этылавага сьпірту – C_2H_5OH! Так падпольнае таварыства барацьбы за цьвярозасьць змагаецца супраць спойваньня беларускага народу няякаснымі сьпіртаўтрымліваючывымі сурагатамі накшталт «Орфея» ці напоя «Утренний» ●

Гарачы грузінскі дЭпутат

Нешта ня клеіцца апошнім часам законатворчая дзейнасьць у грузінскіх парлямэнтарыяў. І справа тут не ў легітымнасьці палаты, альбо ў нізкай кваліфікацыі дэпутатаў. Парлямэнт ахапіў жах. А тэрор наводзяць не камікадзы-шахіды, а шэраговы дэпутат Пэтрэ Цыскарышвілі. На днях ён зьбіў свайго калегу – дэпутата Давіда Саганэлідзэ. Бойкі ў грузінскім парлямэнце ня рэдкасьць, але на гэты раз гарачы Пэтрэ ўжыў халодную зброю. Відавочцы сьцьвярджаюць, што некалькі ўдараў па твары пацярпелага дэпутат нанёс кастэтам. Сама гісторыя пачалася раней. Два тыдні таму П.Цыскарышвілі ў будынку парлямэнту зьбілі чацьвёра дэпутатаў. Пасьля гэтага з двума зь іх сапраўдны джыгіт ужо разабраўся. А журналістам адкрыта заявіў, што калі астатнія двое публічна не прынясуць прабачэньня, то й яны не пазьбегнуць вэндэты. У сувязі з гэтым зараз дэпутаты спрабуюць пазбавіць яго недатыкальнасьці і ўзбудзіць крымінальную справу ды разабрацца нарэшце зь неджэнтэльмэнцкімі паводзінамі апальнага дэпутата. Сапраўды, як працаваць у нечалавечых умовах татальнага тэрору, калі за кожным вуглом цябе чакае калі не падножка, дык зубатычына дакладна ●

Буба Кікабідзэ,
бакcёр

Па сьлядах акцыі

Падзеі мінулага тыдня істотна паблыталі карты ідэолягаў апазыцыі

Акцыя апазыцыі пад агульнай назвай «За незалежнасьць і свабоду» пачалася 17 лістапада. Паход пад лёзунгам «Беларусь у Эўропу» пачаўся на плошчы Якуба Коласа і скончыўся мітынгам на Акадэміі Навук, што паводле ўсіх геаграфічных сыстэмаў каардынат азначае пасоўваньне з заходу на ўсход, а ніяк не ў Эўропу і хутчэй адпавядае праграмнаму лёзунгу АГП: «у Эўропу разам з Расеяй». Можна было праверыць па камяні на пляцы Кастрычніцкім, дзе ўсход, дзе няўсход.

Нягледзячы на добрае надвор'е ў паходзе ўдзельнічала крыху менш народу, як тое падае НТВ. Відавочна, расейскія журналісты маюць зьвесткі з іншых больш дакладных крыніцаў. Фактычна, з разявакамі на прашпекце, як выпадковымі, так і прафэсыйнымі з дома па Скарыны 17, можа і набралося б тысячы з паўтары, ня больш, але ніякім чынам не 3 000 маніфэстантаў. Добрае надвор'е не спрыяла агрэсіўным настроям і выклікала ў людзей самы аптымістычны лад. Ахоўнікі парадку нават не прыгналі свой варанок, каб з ганаровым экскортам падвезьці няўрымсьлівага адмарозка Пашы Севярынца ў ягоную рэзідэнцыю на Валадарку. Павал Севярынец сфармуляваў свае падвязкі да расейскаму боку па дзіджэеўскі лапідарна: Вам патрэбныя расейскія ваенныя безы? «НЕ!» – адказала маладафронтаўская масоўка. Вам патрэбнае ўвядзеньне адзінай расейскай валюты? НЕ! – вяла і аўтаматычна адказваў парадзелы натоўп.

Толькі напрыканцы афіцыйна дазволенага мітынгу, калі ўсё было сказана і прамоўлена на прашпекце зьявіліся бронемашыны з «хлопчыкамі па выкліку» са шчытамі і гумовымі рэгулятарамі правапарадку. Але ніхто нікога не затрымліваў, бо ў такое добрае надвор'е прырода нібы шаптала: «пазыч, але выпі!». Замест расейскага флага Севярынец спаліў расейскі рубель, каб паказаць, як шмат у яго грошаў. Відавочна, лідэр МФ хапнуў недзе грант, таму не баіцца халоднай зімы, бо інакш ён як заўсёды знайшоў бы спосаб, як ушчаміцца ў варанок, каб правесьці некалькі халодных месяцаў у камфортных апартамэнтах свайго Зімовага Палацу на Валадарцы ●

О'Генры,
пісьменьнік

Калядны распродаж

Нарэшце скончыліся спрэчкі вакол прыватызацыі расейска-беларускай нафтавай кампаніі «Славнефть». Канцэрн, на выручку ад якога беларускае кіраўніцтва ўскладае вялікія надзеі, усё ж такі будзе прададзены. Заяўкі можна падаваць да 15 сьнежня, вядома ж, калі ў вас ёсьць пару мільярдаў даляраў. Зьдзелка павінная завяршыцца да сярэдзіны лютага. Ужо на дадзены момант на гэты лакамы кавалак знайшлося шмат жадаючых. Таму брытанская тэлерадыёкампанія ВВС абвесьціла, што аукцыён па продажы дзяржаўнага пакету акцыяў будзе трансьлявацца па тэлебачаньню ў прамым эфіры. Можна ўжо зараз прадказаць, што тэлешоў абыйдзе па рэйтынгу «Апошні герой» альбо «Фабрыку зорак». Тым, больш масла ў вогнішча дабавіла інтрыга майстроў піару, якія трымаюць у сакрэце кандыдатуру аукцыяніста і раскрыюць яе толькі ў апошні момант. Тэлегледачы па ўсім сьвеце зь нецярпеньнем чакаюць новай тэлеперадачы ●

А січас, уважаемыя інвестары, лот №6...

Sothebey's

Тэорыя суіцыду

Сапраўдныя прычыны самазабойстваў

Жалобная навіна прыйшла да нас з Магілёву. Трагічна абарвалася жыцьцё ваеннага камісара Магілёўскай вобласьці Аляксандра Конева. Ён скончыў жыцьцё самагубствам, калі праходзіў лячэньне ў кардыялягічным адзьдзяленьні магілёўскага шпіталю.

Раніцай Аляксандар Конеў меў размову з дактарамі, пасьля чаго яго адправілі ў пакой. Ён не дайшоў да яго, разьбегся па калідоры, скочыў у акно і ўпаў разам са шклом зь сёмага паверху. Цікава, што магло падштурхнуць маладога пэрспэктыўнага вайскоўца (ваенкому было 43 гады), да такога нечаканага кроку. Як заўсёды, не знайшоўшы пэўнага адказу, мы вырашылі зьвярнуцца да самага дасьведчанага экспэрта – да народу, і спыталіся пра магчымыя прычыны суіцыду. Вось якія адказы далі выпадковыя мінакі, якіх мы апыталі на вуліцы Енісейскай.

Марына Францаўна, пэнсіянэрка:
– Дык перапіў служывы. Мой хрыч з бадуна таксама ўсё з балкону скача.

Міхаіл, маёр запасу:
– Відаць вялікі план прызыву паставілі. Ня справіўся, вось і ня вытрымаў пазору.

Дзяніс, прызыўнік:
– У яго, напэўна сына ў армію забіраюць. А ён баяўся, каб яго ў Чачню не адправілі.

Альгерд Мечыслававіч, беларус:
– Гэта ўсё справа рук расейскіх спэцслужбаў, жыве вольная незалежная Беларусь!

Сяргей, міліцыянэр:
– А вы спыталіся ў начальства? Калі прынясеце дазвол, я адкажу на вашае пытаньне.

Вось якія нечаканыя меркаваньні выказваюць простыя грамадзяне. Раім міліцыі прыняць да ўвагі гэтыя думкі і ўнесьці іх у сьпіс асноўных версіяў, што распрацоўваюцца сьледзтвам ●

Курт Кабэйн

КрымінАл

Век волі не відаць

Хто толькі ня быў у крэсьле прэм'ер-міністра за апошнія дзесяць гадоў на постсавецкай прасторы. Ад дыпламата да міліцыянта. Але да такога як украінскія дэпутаты яшчэ ніхто не дадумаўся. Там прапрэзыдэнцкая большасьць з падачы Кучмы пасадзіла на прэм'ерскі трон раней двойчы судзімага рэцыдывіста Віктара Януковіча. Прычым адная з судзімасьцяў у яго была яшчэ па малалетцы. Цяпер з такім прэм'ерам Украіне прыйдзецца ісьці цераз церніі нэалібэральных рэформаў да сьветлай будучыні. Паглядзім, што з гэтага атрымаецца.

Зьнікаць лепш у Беларусі

Наша краіна з Бэрмудзкага трохкутніку патроху ператвараецца ў бюро знаходак. Прычым сярод прапажаў, што адбыліся на тэрыторыі Беларусі, акрамя знаёмых Завадзкага, Ганчара і Захаранкі нядаўна зьявілася й прозьвішча ўкраінскага прэсавага магната Міхаіла Каваленкі. 21 кастрычніка гэтага году дырэктар інфармацыйнага агенцтва «Украïнськи новини» выйшаў з дому па кефір і не вярнуўся. Паводле зьвестак праваахоўных органаў Каламіец рвануў у Беларусь. Патусаваўшыся з тыдзень у Менску, 28 кастрычніка магнат-падарожнік зьнік канчаткова.

Аднак пакуль украінскія калегі вымалёўвалі плякаты «Де Коломієць?», беларускія барзыя ўжо ўзялі ягоны сьлед. Дакладней, ягонае цела. (Ганчара з Захаранкам паблізу не аказалася.) Сьледчая экспэртыза заключыла, што Каламіец скончыў жыцьцё самагубствам праз павешаньне. Такая фармулёўка сьледчых органаў выклікае шэраг пытаньняў. Чаму ўкраінскі мэдыямагнат для таго, каб зьвесьці рахункі з жыцьцём, вырашыў скатацца да паўночнай суседкі, а не паласнуць па венах у сябе дома ў Кіеве?

З аднаго боку, у Беларусь яго магла вабіць слава Завадзкага. Бо дзе ж можна нармальна самазабіцца і пры гэтым праславіцца як палітычна няўгодны элемэнт, як ня тут? Па-другое, кучмаўская Ўкраіна, відаць, сапраўды знаходзіцца ў глыбокім анусе, калі каб павесіцца, трэба ехаць у Менск, дзе танныя мыла і вяроўка.

А магчыма, што за час сваёй кароткатэрміновай выцечкі ў беларускую сталіцу ён пасьпеў выведаць страшную тайну лукашэнкаўскага рэжыму, якая магла б зьмяніць ход падзеяў у Беларусі не на карысьць ягоных выкрадальнікаў, за што й паплаціўся сваім жыцьцём?

З усімі гэтымі пытаньнямі яшчэ належыць разабрацца сьледзтву. Але так ці йнакш хочацца спадзявацца, што Ганчар, Красоўскі і іншыя не належаць да аматараў накласьці на сябе рукі ●

Георгі Ван Гангадзэ,
журналіст-імпрэсіяніст

НОў-хАў

Загаловак

Гэта вам ня Dr.Dre, гэта ня Scooter,
Беларусь на сусьветны рынак выдае
Супэрактуальны кампутар!

Што можа Расея?
Там – анархія і алігархія.
На гадоў сто краіну сьцянулі ўніз
Прапуцінскія манархі.

У нас наука жыве!
Нашы партнёры – В'етнам, Кітай.
Будуюць нашы праграмеры
Сучасны, сусьветны рай.

З гэтай машынай, скажу вам шчыра,
Беларусь будзе кожны турыст
узгадваць,

Як тэхнічны кландайк,
Як інжынер постсавецкі вырай.

Усё растлумачана для хлебароба:
На Жданах нават будуць ўсе
размаўляць

На супэрсучасных двайчных кодах.

Будуць усе знаць Бэйсік, Асэмблер,
Java, C++

Кампутар – у кожную хату!
Кампутар – клас!

Ярыла Пшанічны

Папярод плянэты ўсёй!

Шмат часу прайшло ад прызначэньня Міхаіла Мясьніковіча кіраўніком Нацыянальнай Акадэміі Навук, але спрэчкі па гэтым пытаньні працякваюцца да гэтай пары. Маўляў, ці мэтазгодна прызначэньне чалавека, які ў навуцы, кажучы эзопавай мовай, як сьвіньня ў апэльсінах. Цяпер можна з упэўненасьцю заявіць – мэтазгодна. Патрабуецца доказаў – калі ласка.

Найвялікшым дасягненьнем можна лічыць распрацоўку ўнікальнага звышмагутнага супэркампутара, які здольны праводзіць 400 мільярдаў вылічэньняў у сэкунду. Па словах Мясьніковіча, «гэты супэркампутар у пэрспэктыве можа быць выстаўлены на сусьветным рынку найноўшых навукаёмістых тэхналёгіяў».

Акрамя таго, распрацоўкі беларускіх навукоўцаў ужо выкарыстаныя ў зондах, якія былі накіраваныя на Марс.

Сэрца поўніцца радасьцю, калі чуеш гэткія словы. Неперадаваны гонар адчуваеш за прэзыдэнта НАН М.Мясьніковіча. Пад яго мудрым кіраўніцтвам нашыя праслаўленыя акадэмікі і надалей будуць рабіць новыя і новыя вынаходніцтвы на карысьць роднай Беларусі ●

Іоан Кулібін

ВІЗА

ВІЗАВАЯ

Бацькава крыўда

«Чаму пакрыўдзілі Рыгорыча? Якая гніда першай падкінула чэхам ідэю адмовіць гаранту канстытуцыі ў візе ў часы, калі Радзіма энэргічна варушыць зьнешнепалітычным вэктарам? За што?» – вось душэўны гемарой, які больш за тыдзень не дае спакою бамонду беларускай палітычнай аналітыкі. Па сваёй прымітыўна-маніхейскай накіраванасьці думкі на гэты конт самыя экзатычныя.
Прыдворныя зьняважанага вераломнымі багемцамі вялікага князя РБ ня проста ўпэўненыя ў заакіянскім сьледзе дэмаршу прастытуткі-Гаўла, але і прыпраўляюць гэты банальны факт ноткамі з Армагедону, дзе інтрыжка выстаўляецца здрадай Юдам Іскарыётам выратавальніка калі ня роду людзкога дык па меншай меры ўсяе Цэнтральныя і Усходнія Эўропы. «Выклікае жаль, што кіраўніцтва Чэхіі забылася на тое, што нашыя народы заўсёды змагаліся супраць ЗЛА ў Эўропе, што Беларусь – ініцыятар стварэньня бязьядзернай зоны ў Цэнтральнай Эўропе і адзіная ў сьвеце краіна, якая дабраахвотна вывезла са сваёй тэрыторыі ядзерныя ўзбраеньні і не папрасіла за гэта ані цэнту», – тыражуюцца па ўсёй рэспубліцы гнеўныя словы аднаго з апосталаў афіцыйнай беларускай геапалітыкі, старшыні камісіі Савету Рэспублікі Нацыянальнага сходу РБ па міжнародных справах і нацыянальнай бясьпецы Мікалая Чаргінца.
«Апазыцыйныя» какаду ўвогуле не залупаюцца, а проста завучваюць і паўтараюць заяву чэскага Міністэрства замежных справаў, паводле якога Прага «занепакоеная сытуацыяй у Беларусі, краіне, дзе існуе аўтарытарны рэжым, што ўціскае апазыцыйныя погляды і парушае правы чалавека». Пасьля гэткіх заклінаньняў, у нашых freedom fighters ад уміленьня адразу ўзбудзіліся грантасмактальныя хабаткі і яны апэратыўна ўстаўляюць ў стэрэа-сыстэму сваю заежджаную плястынку з байкамі адпаведнай тэматыкі. І гэта ў-той час, калі сярод запрошаных удзельнікаў саміту як пацукі пладзяцца разнастайныя майстры катаваньняў і мікрагенацыдаў (напрыклад, Турцыя, якая мае сотні палітычных вязьняў, дзясяткі забітых і зьніклых левых актывістаў і мэтанакіравана як клапоў давіць курдаў), побач зь якімі рэпрэсіі шклоўскага мачо – жартаўлівыя наезды п'янага дырэктара саўгасу на танцах у вясковым клюбе. Відавочна, павінен існаваць іншы матыў глумленьня чэхаў над гордым лідэрам беларускай нацыі, чым тыя, што прапануюць нацягнутыя афіцыёзна-апазыцыйныя сымулякры. Каб дапамагчы высьветліць ісьціну, «Навінкі» прапануюць народу свае, значна больш праўдападобныя вэрсіі гэнэзысу беларуска-чэскага канфлікту.

Канфлікт з выдварэньнем місіі КНГ АБСЭ зь Менску стаў зачэпкай для 14-ці краінаў Эўропы, каб заляймаць бацьку невыязным.

Лукашэнка-антыглябаліст

Пагадзіцеся, у такім прыкідзе Лукашэнку ня тое што Вацлаў Гавэл, Шэйман родны не пазнае.

Чэхія – краіна турыстычная і адмова камусьці ў візе часьцей за ўсё абумоўленая патрэбамі гэтай агіднай індустрыі. Пэрспэктыва хоць трошкі перапужаць багатых замежных наведнікаў Карлавага мосту, замкаў і піўніц Багеміі можа прысьніцца ўладам радзімы Швэйка толькі ў самым жудасным кашмары. Сярод катэгорыі людзей, што ўсё болей пагражаюць адбіць ў сцыклівых нямецкіх, японскіх і амэрыканскіх пэнсіянэраў жаданьне купіць пуцёўку ў Прагу – г.зв. «антыглябалісты», як карпаратыўныя мэдыі абазвалі актыўных крытыкаў нэалібэральнага «сусьветнага ладу». Пасьля мачылава восені 2000 году, калі ў Празе праходзіў саміт МВФ і Сусьветнага Банку, у Гаўла ачко жым-жым. Ад таго часу «гасьцінныя» чэскія амбасады старанна адсочваюць сярод жадаючых наведаць горад над Влтавай усіх падазроных у «антыглябалізме», каб загадзя адмовіць ім у візе. Напрыклад, відаць у помсту за актыўны ўдзел беларускіх анархістаў у тых легендарных дэманстрацыях, некалькі месяцаў таму чэхі паказалі консульскі кукіш папулярнаму панкаўскаму вакальна-інструмэнтальнаму ансамблю Contra La Contra.
Ці не стаіць нядаўняя праская аплявуха Лукашэнку на адной дошцы з той дыскрымінацыяй ваяўнічых музыкаў? Пытаньне не рытарычнае, калі ўзгадаць некалі радыкальныя выказваньні маладога прэзыдэнта наконт пашырэньня NATO. А калі дадаць рэгулярныя заняткі Аляксандра Рыгорыча спортам, то з вусатага лятыфундыста патэнцыйна атрымліваецца круты стрыт-файтэр. Напярэдадні саміту NATO чэскія спэцслужбы маглі даведацца аб ісьцінных плянах вярхоўнага галоўнакамандуючага РБ, які ў перапынках паміж афіцыйнымі мерапрыемствамі саміту меў намер далучыцца да чэскіх анархістаў і «антыглябалістаў-прафэсіяналаў» (ідыёцкі пэрл нейкай Натальлі Судленковай у БДГ, №173) з «Чорнага блёку».
Калі прыйшла навіна аб адмове чэскай амбасады, Прэзыдэнт напэўна як раз складваў бавулы, дзе ўжо ляжаў сьвежавысьціраны выпрасаваны касьцюм антыглябаліста: армейскія берцы, байка з капюшонам, агурковая бандана вытворчасьці «Любавы», аптэчка і два пэрсанальныя раскладныя транспаранты зь яшчэ непадсохлым надпісам па-ангельску «Fuck off NATO!», «No war for oil» («Не вайне дзеля нафты!», яшчэ адзін зь вельмі актуальных для Беларусі лёзунгаў дэманстрантаў). Аляксандар Рыгоравіч летуценна ўяўляў сабе, як пасьля абеду выходзіць з праскага гатэлю «Хілтан», хуценька пералазіць праз паліцэйскія агароджы, збочвае ў тупічок, здымае ненавісны пінджак з бэджам дэлегата саміту і гальштук ды надзявае лыжную парамантанью, якую за апошнія эўра купіў ў Аўстрыі, каб хаваць твар ад паліцэйскіх камэраў. А далей – разбор бруку, бой, кактэйлі Молатава, рукапашная з чэскімі рабакопамі, рызыка, адрэналін, сьлёзацечны газ, апошняя начоўка на падлозе сквоту «Мілада»... Напярэдадні аблому з візай Рыгорыч нават уявіў сабе, як ён, падобна Карлу Джульяні (дэманстрант, застрэлены італьянскімі карабінэрамі падчас пратэстаў у Генуі), ляжыць на дарозе ў чырвонай лужы, і як шматлікія фрэскі зь ягонай выявай упрыгожваюць эўрапейскія сталіцы... Марам не было наканавана збыцца – чэскія жучкі і шпіёнскія датчыкі, напэўна, раскусілі антыглябалісцкія праекты беларускага харызматычнага лідэра. Візу не далі ●

ЭПАПЕЯ

Лукашэнка-«упырхлік»

Магчымасьць, што Лукашэнка стане невяртанцам, згуляла не апошнюю ролю ў рашэньні чэскіх уладаў.

Ёсьць усе падставы меркаваць, што чэскія ўлады маглі прыняць высокага беларускага госьця за чарговага беларускага невяртанца. Бо, як мы ўжо зьвярталі ўвагу чытачоў на пачатку візавага скандалу (арт. «Ці стане прэзыдэнт упырхлікам», Навінкі, №24), у Лукашэнкі былі ўсе шанцы кінуць косьці ў адным з чэскіх лягераў для палітычных уцекачоў. У запаленых ізьвілінах мозгу чыноўніка чэскай эміграцыйнай службы Іржы Кудлы намалявалася наступная карціна. У дзьверы ягонага кабінэту нехта найстойліва пагрукаў і на парозе зьявіўся вусаты здаравяка з заплечнікам і адразу пачаў: «Я здаюся! Азыль! Мяне перасьледуюць у маёй уласнай краіне!» Пасьля гэтых словаў незнаёмец яўна беларускай зьнешнасьці вывальвае цэлую гару даведак ад праваабарончага цэнтру «Вясна» і Беларускага Хельсінскага Камітэту, змайстрачаных перад самым ад'ездам па сходнай цане. Кірылічныя каракулі чыноўнік, вядома, разьбіраць ня стаў і пасьля невялічкага інтэрвію з грамадзянінам РБ А.Р.Лукашэнкам выпісаў небараку пуцёўку у Чырвоны Уезд – лягер-каранцін для ўсіх перамешчаных асобаў. А потым гэты здаровы бэйбус замест таго, каб прыносіць прыбытак чэскай эканоміцы сваёй стваральнай працай, будзе нахаляву трушчыць роглікі з пашцетам ды раз на месяц атрымліваць па 10 баксаў на піва і цыгарэты. А над лягерам дзе-небудзь у Вышніх Лготах увесь час будзе разносіцца крыкі «Беларусь! Беларусь! Да тэлефону!» і Рыгорыч днямі будзе вісець на дроце, заказваючы пасылкі зь вялікай радзімы. Так-сяк асвоіўшыся на чужыне, Лукашэнка навяжа кантакты зь мясцовай дыяспарай. Ставіць палку і раздаваць лятакі яму ўжо ня выпадзе, таму прэзыдэнту параяць уладкавацца грузчыкам на рынак да віетнамцаў. Маючы гарантаваныя 10-15 баксаў на дзень, зь якіх чэскім падаткавым службам перападае шыш з макам, наш бацька зачасьціць у піўніцы і, заліваючы куфаль-другі «за Беларусь», будзе грэбліва пазіраць на прыжымістых будаўнікоў-украінцаў. А пасьля Рыгорыч доўга будзе калясіць ваколіцы ў пошуках прадуктаў, што будуць таньней хаця б на паўкароны. Ачухаўшыся ад кашмарнага трызьненьня, чыноўнік Іржы Кудла кінуўся да тэлефону і асабіста пераканаў міністра замежных справаў Чэхіі не ламаць лёс беларускаму прэзыдэнту. У выніку патэнцыйны азылянт Лукашэнка застаўся дома ●

Лукашэнка-«чэх»

Яшчэ адной надзвычай моднай падставай для адмовы ў візе можа быць нацыянальна-этнічны матыў. Што датычыцца Лукашэнкі, то ягоны аблом вынікае не з уласнага прэзыдэнцкага паходжаньня, а хучэй за ўсё з простага абазюднага непаразуменьня.
Як вядома, пасьля крывавага маскоўскага м'юзыклу, пагранцы нашых дэмакратычных заходніх суседзяў і іхных суседзяў могуць вас абшукаць з ног да галавы ці не пусьціць на сваю тэрыторыю толькі таму, што вы нарадзіліся ў Таджыкістане, Грузіі, Азэрбайджане... Асабліва даюць прасрацца чачэнцам. Апошні скандал падобнага кшталту ўзьнік на беларуска-польскай мяжы, дзе якраз незадоўга да саміту палякі забракавалі партыю грамадзян. «Што за безабразіе?» – выращыў умяшацца Прэзыдэнт. Суровыя генэралы Пагранічных войскаў РБ шчыра адказалі: «Ды чэхаў у Польшчу не пускаюць, таварыш вярхоўны галоўнакамандуючы.» Радасьці Рыгорыча не было канца. Ведаючы аб каварных плянах афіцыйнай Прагі, ён падумаў, што тут, у Берасьці, яму нарэшце ўсьміхнуўся лёс. Прыючыўшы чэхаў на гасьціннай беларускай зямлі, можна было лічыць, што запрашэньне на саміт NATO – у кішэні.

Даведаўшыся аб тым, што адна з чэскіх жанчынаў нарадзіла свайго пятага дзіцёнка ў Берасьце і просіць нашага прэзыдэнта стаць яе «хросным» бацькам, Бацька не вагаючыся пагадзіўся і нават даў дзяўчынцы імя Алеся.
Магчыма, наіўны аграрый ня ведаў, што «чэхамі» на ваенным жаргоне завуць зусім не вытворцаў «Гамбрынуса», а выхадцаў Рэспублікі Ічкерыя – чачэнцаў, якім такую мянушку фэдэральныя ваякі далі яшчэ падчас першай чачэнскай вайны.
Нічога страшнага ў гэткай этнанімічнай памылцы не было б, калі б парадненьне Лукашэнкі зь «небясьпечным народам» не насьцярожыла сапраўдных чэхаў. Тых не асабліва цешыла магчымасьць разам з Лукашэнкам убачыць у Празе цэлы тэйп барадатых «хросьнікаў» беларускага прэзыдэнта. Плюс тэрарызм, Буш...
У выніку, 15 лістапада было вынесенае канчатковае рашэньне аб адмове ў візе ●

Неспадзяванае хросьніцтва беларускага лідэра магло быць няправільна ўспрынятае чэскім бокам.

Лукашэнка... памыліўся!

Каб Рыгорыч уважлівей запаўняў выязныя дакумэнты, сядзеў бы зараз на Вацлаваку і пацягваў бы «Старапрамэн».

Можа стацца так, што мы дарма напружваем свае шэрыя рэчывы ў пошуках глыбінных прычынаў дэмаршу чэскіх уладаў супраць беларускага высокапастаўленага турыста. Можа й дэмаршу зусім і не было – так, шуміха ў жоўтай прэсе – а прычына адмовы ў выдачы візы ляжыць на самай паверхні. Лукашэнка, хвалюючыся перад паездкай на радзіму Вахмуркі і Кржэмелька, поста выпадкова зрабіў пару памылак пры запаўненьні анкеты.
Пагадзіцеся, няма нічога дзіўнага, калі Рыгорыч, стомлены рыхтаваньнем сваёй прамовы да адкрыцьця саміту, у графе «прафэсія» і ў графе «працадаўца» пазначыў «Лукашэнка», што прыдзірлівыя супрацоўнікі візавага аддзелу патлумачылі «наверх» як пацьверджаньне наяўнасьці аўтарытарнай дыктатуры. А варта было прэзыдэнту зазявацца і ў графе «мэта паездкі» замест «турызму» паставіць «курортнае лячэньне» дык тыя ўвогуле падымалі хай пра парушэньне правоў чалавека ў нашай краіне.
Адрас месца жыхарства ня правільна ўказаў? Дык вядома ж, наш прэзыдэнт увесь час праводзіць у кабінэце ля штурвалу і па месцы прапіскі не зьяўляўся з 1994 году.
Маглі быць і іншыя недакладнасьці, выкліканыя эскаляцыяй напружанасьці вакол гэтай паездкі. Да таго ж арганізатары не захацелі рабіць запрашэньне і бацьку заставалася афармляць візу праз турфірму, якія таксама маглі тое-сёе напартачыць. Але пагадзіцеся, пол і імя па бацьку ў анкеце былі пастаўленыя правільна. Тым ня менш пасольскія букваеды завярнулі анкету назад. Саміт Лукашэнка безнадзейна прадынаміў ●

ЛіцьвінсКая братва

Крымінальнае альтэр-эга Шалкевіча

Творчаму чалавеку ўласьціва хаваць сваю сапраўдную лічыну пад рознымі іміджавымі прыбабахамі, застаючыся загадкавым і ўзвышаным па-над плебсам, і ў гэтым няма нічога заганнага. Але і казаць пра гэта неабходна гэтак жа сьмела, як кідацца камянюкамі ў нічым невінаватых міліцыянтаў. І ў асобную катэгорыю варта вылучыць бардаў, бо кожны зь іх – у першую чаргу – чалавек палёту, вялікай і творчай душы, Паэт. Гэтае гучнае званьне яшчэ трэба заслужыць і апраўдаць, бо насамрэч ня рокеры заўсёды зьмянялі грамадзкую сьвядомасьць ды сьвет увогуле, але Барды. Варта хаця б успомніць Боба Дзілана, на якім вырасла не адно пакаленьне і які заклікаў «каціцца нафіг, як камень з горкі», ды «стукацца ў вароты раю», і ў выніку хіпаны парасапускалі свае патлы, павылазілі голымі дупамі на цёплае каліфарнійскае сонейка ды забілі на жыцьцясьцьвярджальную працу – і атрымалася чарговае страчанае пакаленьне. Джымі Морысан навучыў сваіх бясконцых слухачоў сур'ёзна далбіцца, а ў песьнях увогуле заклікаў «забіць бацьку ды трахнуць маці». У выніку зьмяненьне адносінаў да сьвятых сямейных каштоінасьцяў, сатанізму ды забойства да гэтага часу знаходзіць свой працяг у крычалках розных дэзераў.

Беларускія «барды» ня здолелі вылезьці за незаўважныя для астатняга сьвету межы свайго нацыяналістычнага мірочку. Такія імёны, як Сокалаў-Воюш, Камоцкі, Мельнікаў, Бартосік ня сталі і ня стануць значнымі і паваротнымі нават для Беларусі, ня кажучы ўжо пра астатні сьвет, іхнае надрыўнае хрыпеньне пад ненастроеную гітару здольнае ўразіць хіба пару соцень нацыянальна заклапочаных мітынгоўшчыкаў. Пад тую ж грабёнку да апошняга часу раўнялі і Віктара Шалкевіча, які ніколі з гэтым не спрачаўся і вельмі добра шыфраваўся, незаўважна набліжаючыся да народу. І хто, як ня мы мусім выкрыць гэтую недарэч-насьць і паказаць сапраўднага Шалкевіча. Як сапраўдны творца, ён прыняў той імідж, які быў яму навязаны звонку, застаючыся пры гэтым самім сабою ў душы. «Мы – ліцьвіны, – кажа ён у адным са сваіх інтэрвію. – Магчыма, я страшэнны ідэаліст, але мяркую, што Вялікае Княства Літоўскае павінна ізноў паўстаць.» Гэтую зьедлівую іронію не заўважыць толькі сьлепа-глуха-нямы краёвец ці маладафронтавец, але ня тыя, хто хоць трохі бачыў жыцьцё і глядзеў у твар сьмеці.

Пра гэта сьведчыць нядаўні «Зэ бэст» Шалкевіча пад прадумана-нэўтральнай назвай «Добрай раніцы». Дастаткова раз паслухаць альбом – і кожны нармальны чалавек зразумее, на якую мэтавую аўдыторыю ён разьлічаны: на людзей, якія займаюцца сур'ёзным бізнэсам, а іншымі словамі – на нармальную братву. Музон – нават блізка ня бардаўскі, больш гэта нагадвае вінягрэт з Сэктару Газа, блатнога шансону, танга і блюзу, — карацей усяго, што можна пачуць са сцэны характэрных рэстаранчыкаў. Тое ж тычыцца назваў і зьместу песьняў, якія цудоўна будуць гучаць з нараў: «Жлобская нацыя», «Стары бальшак», «Зайчык», што асацыюецца з «Муркай», «Хамская ўлада». У апошняй песьні ўвогуле сьпяваецца: «Хамская ўлада – подласьць і здрада, хамская ўласьць – чорная масьць...» Праз негатыўнае стаўленьне да любой улады, «начальнікаў», «жлабоў» мы бачым сапраўднае месца Віктара Шалкевіча на сучасным музычным Алімпе Беларусі – адзіны бард, які ўстане наблізіца да народу і зьмяніць стаўленьне да напалову дохлай беларускай культуры. Не дарэмна ж музычны магнат Супрановіч уклаў грошы ў выданьне кампакту – пэрспэктыву бачыць ●

Міхаіл Круг,
бард

Крывавае стрыт-шоў

Нехта ўсё яшчэ выношвае пляны арганізаваць другую Нямігу

Яшчэ не да канца зарубцаваліся раны на целе Беларусі пасьля трагедыі таптуна на Нямізе, як некаторыя прагнуць паўтарыць гэтую масакру, выкарыстоўваючы трагічныя вобразы для рэклямнай раскруткі сваіх сумнеўных шоў. На 27 лістапада прызначана правядзеньне музычнай акцыі «Няміга – Стрыт-шоў», якое паводле сваёй крывавасьці, відаць, дасць фору бяздарнаму канцэрту МАНГО-МАНГО ў 1999 годзе. Пры чым новая правакацыя супраць чалавецтва хаваецца пад бяскрыўднай зь першага погляду шыльдай XIX Міжнароднага фэстывалю музычнага мастацтва, які ў гэтыя дні праходзіць у менскім ДК Трактарнага заводу. І гэта не сапліўыя паранаідальныя жахі патэнцыйнай ахвяры шоў-бізнэсу. Што нешта страшнае павінна адбыцца, можна чорным па белым (дакладней, сінім па белым) прачытаць на афішы мерапрыемства, якімі заклеены фактычна ўся беларуская сталіца. Злавесныя арганізатары абяцаюць лекадумнай публіцы «музычнае тэатралізаванае дзейства, дзе нечаканы паварот падзеяў зьмяняе ход звычайнага канцэрта». Што гэта за «нечаканы паварот», можна толькі здагадвацца. Бо калі халодная пагода не дае спадзеву чакаць майскага праліўнога дажджу з навальніцай, то можна прыкінуць, што паніку і далейшую трагедыю выкліча страшэнны сьнежны буран або тарнада. А далей дзейства, можна меркаваць, пойдзе як па нотах. Публіка пабяжыць хавацца ў пераход бліжэйшай станцыі мэтро, а там... Адзінае пытаньне: куды глядзяць гарадзкія ўлады? ●

Аляксандар Памідораў

Гліна ды лес – радыяцыі alles

Нішто ня спыніць нашых грамадзянаў у імкненьні да нармальнага жыцьця нават у глыбінцы. Гістарычнаму пасёлку Краснаполье, што знаходзіцца на поўдні Магілёўскай вобласьці ў Чарнобыльскай зоне адсяленьня з радыяцыйным фонам больш за 40 кюры, спэцыялісты стварылі новы герб, што дае жыхарам надзею на нармалізацыю сытуацыі ў рэгіёне. Герб, створаны па ўсім клясычным канонам геральдычнай навукі, паказвае сабой сымбалі сталыя, вечныя і бясконцыя – гэта зямныя багацьці краснапольшчыны – чырвоная гліна і лес, якія мы зь посьпехам прадаем ідэйным ворагам. Пераважны залаты колер гербу сымбалізуе асноўныя колеры лістоты круглы год на паўднёвай магілёўшчыне, а крынка ў правай частцы гербу – поўны куфаль дароў прыроды, створаных цяжкай працай работнікаў сельскай гаспадаркі. Ня могуць не ўміляць шчырасьць і прамалінейнасьць уладаў у выбары сымбалічнасьці гербу, і ў выніку таго, што пакуль ён лічыцца эскізам, і пабачыць яго ўдзячным грамадзянам Краснаполья пакуль немагчыма, мы прапануем уласны варыянт геральдычнага шэдэўру. І галоўным повадам для аптымізму зьяўляецца тое, што герб быў адобраны Геральдычным Саветам пры Прэзыдэнце краіны. Герб у хуткім часе зазьзяе ўсёй сваёй прыгажосьцю з будынку пасялковага савету Краснаполья і пазбавіць край ад радыяцыі ●

Уладзімір Вяроўкін-Шэлюта

Прыклад-на гэткім чынам будзе выглядаць новы герб Краснаполья

УлАда

Родная кравінушка

Менгарвыканкам працягвае па магчымасьці падтрымліваць палітыку зьмены дзяржаўнага курсу да дэмакратызацыі і беларусізацыі. У сувязі з гэтым выканаўчы камітэт узяў шэфства над адзінай віленскай школай зь беларускай мовай навучаньня, якая носіць імя Францішка Скарыны. Нядаўна віленскія беларусікі атрымалі ў падарунак ад менскіх чыноўнікаў каля тысячы падручнікаў, а зараз зьбіраюцца сродкі для рэканструкцыі гэтай навучальнай установы. Тут адразу можна ўявіць галасы злопыхацелей: «сваім дзіцям няма на парткі, падручнікаў не хапае»... Але трэба ўлічваць мудрасьць нашых вопытных чыноўнікаў – больш багаты Вілгарвыканкам пэўна ж возьме пад сваю апеку не адзін дзесятак менскіх школаў, і ў выніку мы ўсё роўна застанемся ў выйгрышы. А віленскія беларусы няхай вучацца, усё роўна ж вернуцца...

Вітаўтас Вялікі

Як адцягнуцца...

Па-суконнаму

Вядомы беларускі **«гурт на тры літары» 24.11** дае сольны канцэрт у памяшканьні палацу **«Сукно»** (Матусевіча, 20). Гэты разам **NRM граюць акустыку** – відаць, у падтрымку дзяржаўнае праграмы зьберажэньня электраэнэргіі.

Па-манархічнаму

Сольнае выступленьне хора **УНІЯ** пад непаліткарэктнай назвай **«Музыка Літвы і Кароны»** адбудзецца **26.11**. Калі тэндэнцыя працягнецца, жудасна уявіць што нас чакае у **Палацы Культуры Вэтэранаў** заўтра: можа, «Музыка Нямеччыны і райху» ад капэлы «Барбаросса», альбо «Музыка РФ і Пуціна» у выкананьні ПОЮЩИХ ВМЕСТЕ?

Па-майску

Зьвяршылася! Пасьля пятнаццаці год маўчаньня культавы сьпявак пакаленьня перабудовы зноў у Менску! Легендарны **Юрык Шатуноў** прыязджае у Менск з хітом пакаленьня **«Седая ночь»**. Узгадаць бурную піянэрскую маладосьць, першыя сэксуальныя, алькагольныя і палітычныя экспэрымэнты можна у **КЗМ 27.11...**

Па-дысідэнцку

Культавы паэт-куплетыст сучаснасьці **Ігар Губерман** зноў прывозіць у Менск свае гарыкі. Для тых, хто ня ведае – гэта такія паставецкія хайкі пра тое, што ўсё вакол – гаўно... **26.11, малая заля Саркафагу Рэспублікі.**

Па-імператарску

Такое адчуваньне, што **піцерскі музэй васковых фігураў** папросту прапісаўся у беларускай сталіцы (альбо, што больш верагодна, ніяк не назьбірае грошай на зваротную дарогу). Невядома, ці ходзіць яшчэ нехта на іхную выставу **«Расстрэл царскай сям'і»**? (Бясплатны бонус лахам –магчымасьць сфоткацца разам з усім астатнім наборам фігурак са складу). У мэтах прыцягненьня гледачоў магу прапанаваць пашырыць экспазыцыю расстрэлу, уключыўшы ў яе ўсіх астатніх «зорак палітыкі эстрады і кіно», абавязкова з магчымасьцю для наведвальніка сфоткацца у ролі ката. Пры такім раскладзе зуб даю – першы набуду квіток!

Па-дзюбельску

Нягледзячы на аблом канцэрту **НЕЙРО ДЮБЕЛЬ** у парк-клюбе «Менск» (прыкрылі лавачку-та...) нязломныя Саша Куллінковіч і кампанія здавацца не зьбіраюцца. Трохі пабухаўшы з нагоды адмены сэйшну, ужо праз тры тыдні музыкі зноў чакаюць сяброў – прэзэнтацыя зэбэсту **«Пиар во время чумы»** перанесеная на **5.12 у клюб «Рэактар»**.

Па-кіношнаму

Культавы і скандальны афіцыёзны фэст **«Лістапад»** запрашае так званы «бамонд» на свае адкрытыя сэансы. Напрыклад, у **«Кастрычніку» 24.11**. Скажам наўпрост: арыгінальнасьцю й творчым палётам афіша не адзначаная:

«Лісты да Эльзы» – 17.00
«Прыкаваны» – 19.00
«Каханак» – 21.00

Што тычыць галівудзкіх кіношак – баявая дзеўка з археалягічнай рыдлёўкай **«Лара Крофт»** ужо дакацілася да абDOLB-анай **«Победы»**, А ў мажорскіх кінатэатрах правіць баль культ сэксапільнага **Тома Круза («Асобнае меркаваньне»)**. Больш у кінатэатрах на гэтым тыдні глядзець няма чаго. Па шчырасьці, й дзеля вышэйзгаданага лянота ж*пу ад канапы здрываць...

Санітар,
культурны футуроляг

P.S. Калі вы жадаеце, каб інфармацыя пра нейкую культурную, а лепей – антыкультурную імпрэзу своечасова патрапіла у нашую рубрыку, зьлівайце анонсы на **sanitar@tut.by**

Саюз нерухомы...

Гімн нашай дзяржавы будуць сьпяваць прафэсіяналы

Саюз Беларусі і Расеі насуперак усім скептыкам і недабразычліўцам квітнее, пахне, набывае ўсё больш акрэсьленыя рысы, а хутка яшчэ пачне і голасна сьпяваць. Конкурсная камісія па выбары гімну Саюзу перайшла да завяршаючай стадыі работы – адбору ўсяго з нейкай сотні варыянтаў адзінага і эпахальнага. Тым больш, з саюзнага лягеру прыйшла добрая вестка: камісію ласкава пагадзіўся ачоліць сьпікер парляманцкага сходу Саюзу, вядомы музычны крытык і гімнавед, што ўжо прыняў удзел у вяртаньні Расеі гістарычнай галоўнай песьні – Генадзь Селязьнёў. Ня можа ня ўражваць і той факт, што для выкананьня Гімну запрошаныя залатыя галасы Расеі – Мікалай Баскаў і Леў Лешчанка, а гэта ўжо яскрава сьведчыць аб тым, што наш гімн ня стане хвілінамі маўчаньня, а загучыць на поўную моц лужоных глотак галоўных выканаўцаў. Баскаў – межава патасны, Лешчанка – сама дабрыня, што и паказвае, якім будзе наш гімн. Адзінае, што турбуе – каб песьня не была занадта зацягнутай, бо ня кожны выцягне опэрныя завываньні Баскава. Добра яшчэ, што Вітаса не запрасілі. А зь беларускага боку да эпахальнага выкананьня неабходна прыцягнуць крыкуна Вольскага, этна-псыхадэліста Івана Кірчука з Троіцы ды Алесю, якія нададуць гімну нацыянальнага калярыту, і ўжо ні ў кога не павернецца язык сказаць, што гэта ня гімн саюзнай дзяржавы. Адзінае, што я б параіў нашым апазыцыянэрам у якасьці кампэнсацыі за маральныя страты перад няспрымным інтэграцыйным патокам – прапанаваць у якасьці гімну «Разьвітаньне з Радзімай» Агінскага, гэтак хоць бы іх настальгія мучыла ●

І. Алоўнікаў,
гімнаплёт

Ёлкі-палкі, Новы год

Становішча нацыянальнай лясной гаспадаркі ня можа ня радаваць. Шалёныя посьпехі і, адпаведна, натуральная канкурэнцыя нават вымушаюць улады пераходзіць да рынкавых формаў гаспадараньня. Капіталізм гэтак і прэ на цнатлівыя беларускія землі, не пакідаючы свабоды для разьвіцьця гэтак звыклага і любімага рынкавага сацыялізму з донарскімі крэдытамі, эмісіяй і бартэрам. Гэтак, жылкамунгас Віцебскага гарвыканкаму нават будзе вымушаны праводзіць тэндэр на ўстаноўку галоўнай гарадзкой Навагодняй елкі. Пакуль адзіны варыянт, што прыняты да разгляду – гэта металічная елка з сапраўднымі галінкамі, гэта каб не пакрыўдзіць нашых мэталюргаў. Аднак нешта нам падказвае, што фантазія патэнцыйных удзельнікаў тэндэру на гэтым ня спыніцца, бо каму ж ня хочацца павыпендрывацца і выйграць прэстыжныя спаборніцтвы. Так што цяпер Віцебск жыве ў жаху ад магчымых фантастыч-ных прапановаў беларускіх прамыслоўцаў ●

Дзед Мароз,
лясьнік

ЭкспА

Выстава ўсебеларускай злосьці

Падзеі, што адбыліся апошнімі днямі ва ўзаемаадносінах нашай краіны і Чэхіі, не даюць спакойна спаць ніводнаму беларусу. Аднак для тых, у каго асабліва баліць сэрца за нашага дарагога Прэзыдэнта, зьявілася магчымасьць адарвацца па-поўнай праграме. Адразу тры выставы, зарганізаваныя амбасадай Чэхіі ў Беларусі, адкрыліся 18 лістапада ў Дзяржаўным музэі гісторыі беларускай літаратуры. І галоўны кайф для садыстаў, што жадаюць пагнабіць ненавісную Чэхію, уяўляе сабой выстава, якая ва ўсіх фарбах распавядае пра жахі і страты, што адчуў чэскі народ падчас паводку, што прайшоў там у жніўні гэтага году. Лепшыя фатографы краіны распавядаюць пра тое, як зносіла Карлаў мост, як зносіла дамы і залівала пасевы. Для абражанай беларускай душы гэтая выстава – як бальзам на душу, і народ дакладна пацягнецца глядзець на разбураную Прагу. Астатнія дзьве выставы паказваюць убогасьць чэскай лубочнай культуры і нацыянальнага касьцюму, і таму таксама ўяўляюць вялікую цікавасьць для менскага гледача. У сувязі з посьпехам падобных выставаў падчас ускладненьня адносінаў з рознымі краінамі-ізгоямі, трэба праводзіць у жыцьцё практыку правядзеньня такіх выставаў, бо яны абуджаюць і культывуюць патрыятычныя пачуцьці ў нашых грамадзянаў. І ў першую чаргу трэба ўвесьці пастаянныя экспазыцыі, прысьвечаныя абвалу будынкаў 11 верасьня ў ненавісных Штатах і перадазьняку апіятамі сотні зь лішкам расейцаў на «Норд-Осьце», бо кіраўніцтва якраз гэтых дзьвюх краінаў апошнім часам найбольш варожа ставіцца да Беларусі. Аднак усе мы ведаем, што народы ЗША і Расеі душой заўсёды з намі.

Мікіта Зносак,
культуроляг

Вы за кім у пагоню сьпяшыцце?

Настырныя гора-апазыцыянэры ўсё спрабуюць стрыгчы палітычных алімэнтаў нават з глупасьці сваіх нерадзівых калегаў. Днямі па ўсіх «незалежных» інфармацыйных каналах была распаўсюджаная навіна аб тым, што дакумэнтальны фільм польскай тэлевізіі аб закрытай уладамі гарадзенскай недзяржаўнай газэце *Пагоня* атрымаў прыз на міжнародным конкурсе «Press Freedom Awards-2002».

Тое, навошта журналіст Беластоцкай тэлевізіі Ежы Каліна здымаў гэты фільм, здаецца зразумелым: грошы, слава, праца, магчымасьць здымаць другую частку.

Аднак самая назва фільма – «Пагоня за праўдай» – гаворыць дасьведчанаму беларускаму гледачу значна больш, чым усяму аўтарытэтнаму міжнароднаму журы. Шматгадовая гісторыя газэты сьведчыць аб тым, што яе закрыцьцё было натуральным і перадвызначыным. Усім вядома, якой праўды шукалі Маркевіч з Мажэйкам, і што сядзяць яны за канкрэтны артыкул у Крымінальным кодэксе. Так што гэта толькі заходніх распешчаных пісак з «Рэпарцёраў бязь межаў» можна расчуліць кадрамі пра суд і сядзеньне Маркевіча з Мажэйкам.

А ў шэраговага беларускага гледача фільм можа выклікаць толькі неразуменьне ці нават злосьць, так што «ўсплеск інтарэсу да справы *Пагоні*», чаго так хацеў Каліна, будзе нядоўга-тэрміновым, і грошай на працяг яму, хутчэй за ўсё не дадуць. А фільму, нават з гэтай нішчымнай узнагародай наканаванае хуткае забыцьцё ●

Юры Хашчавацкі,
кінааматар

Усьмешка Маркевіча – ня больш чым добрая акторская гульня

МІКОЛКА-ПАРАВОЗ
і жыльлёвае пытаньне

